

ESQUEMA COMPARATIU DE PLATÓ I NIETZSCHE

	PLATÓ	NIETZSCHE
Estil	Obra extensa, escrita en forma de diàleg i per fer-se entendre sovint va recórrer al mite i la metàfora	Utilitza un estil provocador, que no només pretén desacreditar allò que critica sinó que també busca ridiculitzar-ho
Tendència filosòfica	Idealista i <i>racionalista</i>	Vitalista
Sòcrates	Mestre admirat per Plató, li va dedicar tota la seva teoria convertint-lo en el protagonista de tots els seus diàlegs	El corruptor, el culpable de la inversió de valors de tota la filosofia i la moral occidental.
Concepció de la realitat	Dualista, existeixen dues realitats: el Món Intel·ligible (el vertader) i el Món Sensible, que és una còpia del primer.	Critica la concepció de les Idees com a "ésser vertader". Només existeix un món, el de la vida: la realitat és pur devenir
Coneixement	Els sentits només serveixen pel coneixement de l'aparença. La raó és la que ens condueix al món intel·ligible. Es pot arribar al coneixement de les veritats universals.	Confia plenament en els sentits com a font de coneixement. La Veritat és una il·lusió. La realitat és devenir i sempre és interpretació, no valen els conceptes (que l'ofeguen) només la podem captar mitjançant metàfores.
Déu	La representant de la divinitat en la filosofia platònica més que el demiürg (que és una metàfora) seria la Idea de Bé, que és el fonament de la resta d'Idees.	Nega l'existència de Déu, de les Idees platòniques i de tots els valors, lleis o conceptes associats a un món superior intangible que domina sobre el de la vida
Ètica	Intel·lectualisme moral, el coneixement (de les idees ètiques) s'identifica amb la virtut. S'han de controlar i reprimir els desitjos i impulsos sensibles.	L'ètica occidental (origen: Sòcrates) reprimeix els instints i és la formulació de la moral dels esclaus, que ha domesticat els impulsos vitals dels homes.
Antropologia	Parteix d'una antropologia dual: l'home és una unió antinatural d'ànima i cos. Diu que el cos és la tomba de l'ànima	Monisme antropològic: no hi ha divisió entre cos i ànima, el cos com a essència de l'ésser humà.
Ésser superior	El filòsof abandona el món sensible i és capaç de conèixer la Veritat (el presoner alliberat de les cadenes de la ignorància en el Mite de la Caverna).	El súperhome (metafòricament el nen) s'ha alliberat dels valors de la moral i tradició occidental. Té una voluntat lliure, creadora, no sotmesa a cap valor aliena a la vida.
Política	El més important és aconseguir el bé comú dins de la República i això s'aconsegueix amb governants justos, els filòsofs, els savis. Defensa d'una idea de política per la comunitat.	Defensa l'individualisme, tant en allò ètic com en allò polític i rebutja l'Estat, el cataloga com "el monstre més fred" que ens menteix dient-nos "jo sóc el poble".